

еди кой си братъ е кривъ, азъ ще си кажа: прѣди да се произнеса, трѣбва да видя, тази вода, която ще изпия, дали ще излѣзе чиста отъ мене, или не. Дали единъ човѣкъ е грѣшенъ или не, азъ веднага мога да провѣря. Слѣдователно, когато вие се произнасяте за прѣстѣпленията на нѣкой човѣкъ, спрете се въ себе и си кажете: Божествената вода, която ще изпия отъ чашата, чиста ли ще излѣзе отъ мене? Този опитъ ще направятъ и ангелитѣ съ васъ. Азъ не говоря за обикновеното наше тѣло, не говоря и за обикновенитѣ наши чувства, мисли и дѣйствия, но говоря за нашето духовно тѣло, за нашата душа, която е много чиста, но по нѣкой пжтъ и по нея се намиратъ пращинки, и тя трѣбва да се чисти. Туй учение, значи, не е за нашитѣ тѣла, то е за нашитѣ умове, за нашитѣ сърца.

Прѣди нѣколко врѣме азъ посѣтихъ една млада, неженена сестра, болна, която казвала, че Господъ ѝ говорилъ. Господъ я поставя на изпитъ, дава ѝ една болестъ, заболѣва я силно коремъ. Тя употребява всички методи, които знае, прави си молитви, но нищо не помага. Най-послѣ казва: викайте Учителя! Отивамъ при нея, казвамъ ѝ: вѣра трѣбва! Тя ми казва: моята вѣра не помогна, но дано твоята вѣра помогне. Пита ме: Ти ще се молишь ли за мене? — Нищо не ѝ говоря. Казвамъ ѝ само: вѣра се изисква, вѣрата на онзи живия Христосъ. Ти си поставена на изпитъ. Ще